

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

6726 Szeged, Fő fasor 16-20.
6701 Szeged, Pf.: 408. Tel.: 06-62-795-010

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: III/1823-d/2018

Érkezett: 2018 DEC 17.

Feladvány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

1

db

du

107.K.27.801/2018/3.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

felperesnek –

alperes

ellen közlekedési bírsággal összefüggő ügyben indított közigazgatás perében meghozta a következő

v é g z é s t :

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

A bíróság az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi az egyes közúti közlekedési szabályokra vonatkozó rendelkezések megsértésével kapcsolatos bírsággal összefüggő hatósági feladatokról, a bírságok kivetésének részletes szabályairól és a bírságok felhasználásának rendjéről szóló 42/2011. (VIII. 11.) NFM rendelet (a továbbiakban: NFM rendelet) 6. § (1) bekezdésének első mondata „a tájékoztatástól számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető” szövegrész és a 3. mellékletének 12. pontja „A jelen tájékoztatás átvételétől számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető” szövegrész Alaptörvénybe ütközésének vizsgálatát, az alaptörvény-ellenességének megállapítását, és e szövegrészek megsemmisítését.

A bíróság kezdeményezi továbbá az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések általános és a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt K.27.801/2018. ügyszám alatt folyamatban lévő perben történő alkalmazási tilalmának elrendelését.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s**I.**

A felperes 2018. október 18-án Kecskeméten, a [redacted] utcában, lakott területen a balra kanyarodni tilos tábla hatályát nem vette figyelembe és gépjárművével balra kanyarodott. A felperes ezzel megsértette a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 14. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezést.

Az alperes a közlekedési szabályszegés észlelését követően a helyszínen közlekedésrendészeti intézkedést foganatosított a felperessel szemben és a 2018. október 18-án kelt 23-325/2018. számú tájékoztatóban tájékoztatta a felperest a közlekedési szabályszegés elkövetéséről és kötelezte a felperest 50.000,- Ft közigazgatási bírság megfizetésére a közúti árufuvarozáshoz, személyszállításhoz és a közúti közlekedéshez kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, valamint a bírsággal összefüggő hatósági feladatokról szóló 156/2009. (VII. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Bírságrendelet) 11/F. melléklet táblázatába foglalt 2. sorszám alapján.

Az alperes egyben tájékoztatta a felperest arról is, hogy a közigazgatási bírsággal sújtandó jogsértés miatt a közlekedési előéleti pontok száma 4.

A tájékoztatóban szerepel, hogy a felperes a jogsértés elkövetését elismerte, a közigazgatási bírság kiszabását tudomásul vette, így a közigazgatási bírság jogerőre emelkedett, ellene fellebbezésnek nincs helye, azonban annak bírósági felülvizsgálatát lehet kezdeményezni jogszabálysértésre hivatkozással 30 napon belül.

A felperes a jogsértés tényét nem vitatta, és a tájékoztatót saját kezűleg aláírta.

A felperes az alperes hatósági intézkedésével szemben 2018. november 13-án közigazgatási pert kezdeményezett és keresetében – tartalma szerint – kérte a hatósági intézkedés megsemmisítését. A kereseti kérelme indokolásában hivatkozott arra, hogy nem érti, hogy ha a GPS engedte a balra kanyarodást, akkor miért büntették meg.

Az alperes védiratában kérte a felperes keresetének elutasítását.

A bíróság Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 24. cikk (2) bekezdésének b) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján hivatalból egyedi normakontroll eljárást kezdeményez az Alkotmánybíróságnál.

II.

A perben releváns alaptörvényi és jogszabályi rendelkezések a következők:

Alaptörvény

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

T) cikk

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

18. cikk

(3) A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: régi Alkotmány) 37. § (3) bekezdése ugyanilyen tartalommal rendelkezett, miszerint a Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet ad ki, amely törvénnyel és kormányrendelettel nem lehet ellentétes.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.)

20. § (1) bekezdés k) pontjának kg) alpontja szerint az e törvényben, valamint külön jogszabályban és közösségi jogi aktusban a közúti közlekedési szabályok közül a behajtási tilalomra, a korlátozott

övezetre (zóna), a kötelező haladási irányra vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők.

(4a) A közúti forgalomban történő ellenőrzés során, ha az (1) bekezdés a), b), k) vagy m) pontjában, illetve a (11) bekezdés c) pontja szerinti ellenőrzés során az (1) bekezdés a)-b) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer, a hatóság eljáró tagja határozathozatal nélkül szabja ki a bírságot és döntését közli az elkövetővel. Ha az elkövető a jogsértés tényét nem vitatja, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, amelyről az ügyfelet a helyszínen tájékoztatni kell.

20. § (11) bekezdésének f) pontja értelmében Magyarország területén magyar vagy külföldi rendszámú közúti jármű közlekedésére, valamint a közúti járművel végzett áru-, illetve személyszállítási tevékenységre vonatkozó az (1) bekezdés szerinti rendelkezések megtartását az (1) bekezdés kg) pontja tekintetében a közterület-felügyelet is jogosult együtt vagy önállóan ellenőrizni.

A közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. évi CLXXIX. törvény (a továbbiakban: átmeneti szankció törvény)

3. §

(5) Ha törvény vagy önkormányzati rendelet lehetővé teszi, azoknál a közigazgatási szabályszegéseknél, amelyek esetében közigazgatási bírság kiszabásának van helye, - a 2. §-ban foglalt előírások keretei között - a hatóság helyszíni bírságot szabhat ki, ha a helyszíni intézkedés alkalmával az ügyfél a jogsértést teljes mértékben elismeri.

(7) A jogsértés teljes mértékben való elismerésével az ügyfél lemond a helyszíni bírsággal szemben őt megillető jogorvoslati jogról.

(8) Az ügyfél elismerése esetén a helyszíni bírság kiszabásáról szóló döntést a hatóság a helyszínen közli az ügyféllel. A döntés indokolásában elegendő az ügyfélnek a jogsértés elismeréséről szóló írásbeli nyilatkozatát rögzíteni az ügyfél aláírásával együtt.

(9) Ha az ügyfél a jogsértést nem ismeri el, a hatóság köteles hivatalból megindítani a hatáskörébe tartozó eljárást és erről az ügyfelet a helyszínen értesíti a rendelkezésre álló adatok közlésével.

NFM rendelet

6. §

(1) Ha a Kkt. 20. § (4a) bekezdése alapján a bírság helyszíni kiszabásának van helye, a hatóság eljáró tagja ezt közli a szabályszegővel, egyben tájékoztatja, hogy ha a jogsértés tényét nem vitatta, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, a tájékoztatástól számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető. Egyúttal tájékoztatja a szabályszegéshez rendelt közúti közlekedési előéleti pontról.

(2) Amennyiben a szabályszegő a jogsértés tényét vagy a kiszabott bírság összegét vitatja, a hatóság eljáró tagja tájékoztatja a szabályszegőt, hogy ellene hatósági eljárást kezdeményez.

3. melléklet 12. pontja

„A szabályszegés elkövetését elismerem, a tájékoztatást megkaptam, a bírságot a helyszínen készpénzben, bankkártyával megfizetem a későbbi befizetéshez készpénz-átutalási megbízást átvettem.

Tudomásul veszem, hogy mivel a jogsértés tényét nem vitattam, a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye.

A jelen tájékoztatás átvételétől számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető. Tudomásul veszem, hogy a 30 napon belül meg nem fizetett bírság - a törvényes feltételek megléte esetén - adók módjára behajtható.

Az eljáró hatóság megnevezése, bélyegzőlenyomata, a hatóság eljáró tagjának aláírása.

Az ügyfél által történő átvételt igazoló záradék, az ügyfél aláírása.”

III.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján azért kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását, mert az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazandó NFM rendelet 6. § (1) bekezdésének, 3. mellékletének 12. pontja bírósági felülvizsgálat kezdeményezéséről szóló tájékoztató szövegrészét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, T) cikk (3) bekezdésébe és 18. cikk (3) bekezdésébe ütközőnek tartja.

A gyakorlatban problémaként merült fel, hogy a hatóság gyakran annak ellenére a Kkt. 20. § (4a) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket arról, hogy a jogsértés tényének nem vitatása esetén a döntéssel szemben fellebbezésnek nincs helye, azonban annak bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető, hogy a Kkt. 20. § (4a) bekezdése kizárólag a fellebbezés kizártságáról rendelkezik. A bírósági felülvizsgálat lehetőségéről csupán az NFM rendelet 6. § (1) bekezdése szól, de az is csak a Kkt. 20. § (4a) bekezdése szerinti, fent írt korlátok között. [A Kkt. 20. § (4a) bekezdése értelmében bírság ugyanis csak akkor alkalmazható, ha a közúti forgalomban történő ellenőrzés során az (1) bekezdés a), b), k) vagy m) pontjában, illetve a (11) bekezdés c) pontja szerinti ellenőrzés során az (1) bekezdés a)-b) pontjában meghatározott szabályszegést elkövető személye a helyszínen megállapítást nyer.] Vagyis az ellenőrzés irányulhat a k) pont szerinti közúti közlekedési szabályok betartására is.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) ismerte a határozathozatal mellőzésével hozott döntéshozatalt. A Kkt. 20. § (4a) bekezdése alapján a határozathozatal nélküli bírság kiszabása ugyan nem határozat vagy végzés, de a hatóság érdemi döntése. A Ket. az érdemi döntésekkel szemben főszabály szerint megengedte a fellebbezést. A Ket. 100. § (1) bekezdés a) pontja szerint akkor nem volt helye fellebbezésnek, ha azt törvény kizárta; a Kkt. 20. § (4a) bekezdése is éppen ezt tette, méghozzá a Ket.-ben rögzített jogforrási formában (törvényben).

A Ket. 109. § (1) bekezdése értelmében a bírói jogorvoslat lehetősége csak az érdemi határozattal és az önállóan fellebbezhető végzéssel szemben volt megengedett. A Ket. 109. § (1a) bekezdése végzések esetében akkor tette lehetővé a bírósági felülvizsgálatot, ha a végzés önálló fellebbezéssel a Ket. szabályai szerint támadható volt és a törvény az ügyben az elsőfokú határozattal szemben kizárta a fellebbezést, valamint a határozat bírósági felülvizsgálatát megengedte. A helyszíni bírságok tárgyában született döntéseket illetően azonban törvényi szabályozás nem tette lehetővé a bírósági felülvizsgálatot, csupán alacsonyabb szintű jogforrás, az NFM rendelet [annak 6. § (1) bekezdése].

A Ket. 94/A. § (6) bekezdése azt is kimondta, hogy amennyiben az ügyfél a jogsértést elismeri, a helyszíni bírság ellen nincs helye jogorvoslatnak (fellebbezésnek vagy bíróság előtti felülvizsgálatnak). Az NFM rendelet 6. § (1) bekezdésében szabályozott bírósági felülvizsgálatot lehetővé tevő rendeleti szintű szabályozás tehát nem volt összhangban a Ket. helyszíni bírságra vonatkozó rendelkezéseivel. A formanyomtatvány „Tájékoztató”, amelyet a rendészeti szerv vagy a

közterület-felügyelet a megbírságolt ügyfelek részére adott, nem tartalmazta a Ket. 72. § (1) bekezdésében rögzített, a határozat kötelező jogszabályi elemeit.

A Kkt. 20. § (4a) bekezdésének, valamint az NFM rendelet 6. § (1) bekezdésének módosítására változatlanul nem került sor. 2018. január 1-jén azonban hatályba lépett az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.), illetve az átmeneti szankció törvény.

A Kp. 5. §-a alapján a bíróság a közigazgatási jogvitát közigazgatási perben bírálja el. A Kp. 4. §-a tisztázza, hogy mi lehet közigazgatási jogvita tárgya. A fenti rendelkezések alapján a korábbiakhoz képest a bírósági felülvizsgálat köre kibővült. A közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége. Közigazgatási jogvita a közszolgálati és a közigazgatási szerződéses jogviszonnyal kapcsolatos jogvita is. Közigazgatási cselekmény a) az egyedi döntés; b) a hatósági intézkedés; c) az egyedi ügyben alkalmazandó – a jogalkotásról szóló törvény hatálya alá nem tartozó – általános hatályú rendelkezés; illetve d) a közigazgatási szerződés.

A közigazgatási tevékenység fogalma a Kp. egyik központi eleme, amelyen keresztül a bírói út megnyílik, miután a közigazgatási tevékenység jogszerűségét és az egyéb, közigazgatási jogviszonnyal kapcsolatos jogvitát a bíróság közigazgatási perben bírálja el. A közigazgatási tevékenységnek három fogalmi eleme van. Egyrészt a tevékenységet közigazgatási szerv végzi. Másrészt a tevékenység közigazgatási jog által szabályozott. Harmadrészt a közigazgatási tevékenység lehet tevőleges (ez a közigazgatási cselekmény), de megvalósulhat mulasztással is, amikor a közigazgatási szerv nem gondoskodik a jogszabály által előírt cselekmény megvalósításáról.

A közigazgatási bírság helyszíni kiszabása a Kp. fogalomrendszere alapján közigazgatási tevékenységnek minősül, így – önmagában a Kp. alapján – elvileg felülvizsgálható lenne. Egyféle álláspont szerint ugyanakkor nem a bírság kiszabásakor átadott „Tájékoztató” formanyomtatvány, hanem maga a közigazgatási tevékenység képezhetné a felülvizsgálat tárgyát.

Az Ákr. 112. §-a alapján a hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.

Az Ákr. 114. § (1) bekezdése szerint az ügyfél – az önálló fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével – a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat. Fellebbezéssel támadható döntés esetén közigazgatási per akkor indítható, ha az arra jogosultak valamelyike fellebbezett és a fellebbezést elbírálták.

Az átmeneti szankció törvény hatálya az 1. § értelmében az Ákr. hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések esetén a közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre (közigazgatási szankciókra) terjed ki. Ilyen szankció a közigazgatási bírság is.

Az átmeneti szankció törvény 3. §-hoz fűzött indokolása szerint „a helyszíni bírság kapcsán kiemелendő, hogy a jogorvoslat kizárására vonatkozó szabály az Alaptörvénnyel összhangban kerül

megfogalmazásra, azaz egyértelművé válik, hogy a jogorvoslati jogtól nem a törvény fosztja meg az ügyfelet – ez ugyanis a jogorvoslatihoz való alapjog elvonása, és nem korlátozása, amire az Alaptörvény nem ad felhatalmazást –, hanem arról maga az ügyfél mond le.”

A közigazgatási helyszíni bírság bírósági felülvizsgálhatóságának szabályozása 2019. január 1-jétől:

2019. január 1-jén hatályba lép a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: szankció törvény). A 11. § az alábbiak szerint rendelkezik:

(1) A hatóság közigazgatási bírság kiszabása feltételeinek teljesülése esetén – a célszerűség figyelembevételével, mérlegelése alapján – közigazgatási bírságként helyszíni bírságot szabhat ki, ha a helyszíni intézkedés alkalmával az ügyfél a jogsértést teljes mértékben elismeri, és azt törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati rendelet lehetővé teszi.

(2) A jogsértés teljes mértékben való elismerésével az ügyfél lemond a helyszíni bírsággal szemben őt megillető jogorvoslati jogról.

(3) A helyszíni bírság kiszabását megelőzően az ügyfelet tájékoztatni kell a jogorvoslati jogról történő lemondás és a helyszíni bírság meg nem fizetése esetén alkalmazandó jogkövetkezményekről, továbbá a hatóság által megállapítható bizonyítékok köréről.

(4) A helyszíni bírságról szóló döntést a hatóság a helyszínen közli az ügyféllel. A döntés indokolásában elegendő az ügyfélnek a jogsértés elismeréséről szóló írásbeli nyilatkozatát rögzíteni.

A „Közigazgatási bírságok” vizsgálati tárgykörben a Kúrián felállított joggyakorlat-elemző csoport által 2015. március 23-án készített összefoglaló vélemény (176-182., 292-293. o., www.lb.hu) is foglalkozott a fenti kérdéssel és arra az álláspontra jutott, hogy aggályos a bírói jogorvoslati jog megengedése a határozathozatal nélküli döntéssel szemben, mivel az NFM rendelet 6. § (1) bekezdésében előírt bírósági jogorvoslatot lehetővé tevő szabályozás nem a Ket. által megkívánt jogforrásban került előírásra. A joggyakorlat-elemző csoport véleménye szerint a logikus és következetes jogalkotásnak is az felel meg, ha a helyszíni bírság tárgyában született döntéssel szemben nincs helye bírói felülvizsgálatnak tekintve, hogy a helyszíni bírság kiszabására kifejezetten azért van jogi lehetőség, mert a jogsértés tényét az ügyfél nem vitatja.

Az egyes közúti közlekedési szabályok megsértése esetén alkalmazott helyszíni bírság kiszabása a Kp. alapján közigazgatási tevékenység. A Kp.-hoz képest speciális eljárásjogi rendelkezéseket tartalmazó 2018. január 1-jétől hatályos átmeneti szankció törvény, illetve a 2019. január 1-jétől hatályos szankció törvény szerint a helyszíni bírság kiszabása esetén a jogsértés teljes mértékben való elismerésével az ügyfél lemond a helyszíni bírsággal szemben őt megillető jogorvoslati jogról, így a bírósági felülvizsgálatról is.

A helyszíni bírság esetében alapvető jelentősége van az ügyfél nyilatkozatának, ez a hatályos szabályozás szerint a későbbi jogorvoslat kérdését is eldönti. Az ügyfélnek jogában áll olyan nyilatkozatot tenni, amelyben a jogorvoslati jogáról lemond, akár erre irányuló kifejezett módon, akár az eljárás egyéb szabályainak tudomásulvételével. A helyszíni bírságolás esetén a jogsértés ügyféli elismerése az eljárás későbbi menetét is meghatározza. Ez az ügyféli nyilatkozat a további jogorvoslat kérdését is eldönti hangsúlyozva azt is, hogy a helyszíni bírsággal kapcsolatos ügyekben maga a jogorvoslat – elvileg – a közigazgatási tevékenységet vitathatja. A jogorvoslat lehetőségét nem alapozza meg a közigazgatás részét képező eljárási cselekmény, így a bírsággal kapcsolatos tájékoztató átadása, illetve annak tartalma.

Bár az NFM rendelet 6. § (1) bekezdése változatlanul hatályos, a jogszabályi hierarchia alapján az azzal ellentétes átmeneti szankció törvény, illetve szankció törvény egyértelmű rendelkezéseire tekintettel bírósági jogorvoslat nem kezdeményezhető.

A bíróság a jogértelmezés eszközeivel „nem teheti félre” az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezést. (BH2017. 310.)

Az Alkotmánybíróság már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította, hogy: „a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.” A 11/1992. (III. 5.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy „[a] jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartását.”

Az Alkotmánybíróság emlékeztet {15/2018. (X. 8.) AB határozat, Indokolás [25]-[26]} arra, hogy állandó gyakorlata szerint „a jogállamiság [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] alkotmányos alapját jelentő jogbiztonság elvének egyik garanciája a jogforrási hierarchia érvényesülése. A jogforrási hierarchia azt jelenti, hogy az alacsonyabb szintű jogszabály tartalma nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabály rendelkezéseivel {3132/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [42]; 3152/2016. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [14]}. A jogszabályoknak a jogforrási hierarchiában elfoglalt helyét az Alaptörvény rögzíti [15. cikk (4) bekezdés, 18. cikk (3) bekezdés, 32. cikk (3) bekezdés, 41. cikk (5) bekezdés], a magasabb szintű jogszabállyal ellentétes szabályozás ezért egyúttal az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésének a sérelmét is jelenti, amely szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel” {3019/2017. (II. 17.) AB határozat, Indokolás [26]}.

Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdése a normahierarchia részeként írja elő azt, hogy a Kormány tagja által alkotott rendelet törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes. Az Alkotmánybíróság utal arra is, hogy „[a]z Alaptörvény juttatja kifejezésre a hierarchikus rendet, a jogszabályok egymáshoz és az Alaptörvényhez való viszonyát” {21/2017. (IX. 11.) AB határozat, Indokolás [22]}. Az Alaptörvény előbb hivatkozott bekezdése többek között azt biztosítja, hogy az Országgyűlés által megalkotott törvény tartalmát a miniszter rendeleti formát öltő döntése ne ronthassa le.

Az NFM rendelet 6. § (1) bekezdésének első mondata „a tájékoztatástól számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető” szövegrésze és a 3. mellékletének 12. pontja „A jelen tájékoztatás átvételétől számított 30 napon belül bírósági felülvizsgálat kezdeményezhető.” szövegrésze, valamint az átmeneti szankció törvény 3. § (7) bekezdése között ellentét van, ugyanis a miniszteri rendelet a törvénnyel ellentétben biztosítja a bírósághoz fordulás lehetőségét.

A magasabb és alacsonyabb szintű jogszabályok közötti kollízió pedig sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt a jogállamiság részét képező jogbiztonság alkotmányos elvét, a miniszteri rendelet és a törvényi rendelkezés között az Alaptörvény 18. cikk (3) bekezdésének sérelmére vezető ellentét áll fenn, ami egyúttal sérti azt a tilalmat is, miszerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel [Alaptörvény T) cikk (3) bekezdés].

A jelen perben alkalmazni kell az NFM rendelet 6. § (1) bekezdésének és 3. mellékletének 12. pontja vitatott rendelkezését, ugyanis ez nyitja meg a bírósághoz fordulás jogát. Ha az Alkotmánybíróság megsemmisíti a vitatott rendelkezést és alkalmazási tilalmat is elrendel, akkor a bíróság a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdésének d) pontja alapján visszautasítja.

Bírói kezdeményezés esetén elegendő az Alaptörvény bármely rendelkezésének megsértése, nem szükséges az Alaptörvényben biztosított jog megsértése is, úgy mint az alkotmányjogi panasz esetén.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a fenti indokok alapján az NFM rendelet 6. § (1) bekezdésének és 3. mellékletének 12. pontjának a rendelkező részben meghatározott szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását, a rendelkezések megsemmisítését és egyedi, valamint általános alkalmazási tilalmának kizárását kezdeményezi. Az általános alkalmazási tilalom kimondását a bíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság követelménynek érvényesülése érdekében kéri az Alkotmánybíróságtól.

A bíróság az eljárás felfüggesztéséről és az Alkotmánybíróság eljárásának hivatalbóli kezdeményezéséről az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének b) pontja, a Kp. 32. §-a, 34. § b) alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 126. § (1) bekezdés b) pontja, 131. § (1), (3) bekezdései és az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján határozott.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Szeged, 2018. december 10.

I. [redacted]
a tanács elnöke

[redacted]
előadó bíró

[redacted]
bíró

A kiadmány hitelül:

[redacted]
írnok

